683/03

Den 20. oktober 2003 blev i sag nr. 60.039:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Codan Forsikring A/S, påstår selskabet pligtig til at udbetale invalidepension samt bevilge præmiefritagelse fra 1/10 2002.

Selskabet har stoppet præmiefritagelsen og udbetalingen af invaliderente den 30/9 2002 under henvisning til, at klageren ikke opfylder betingelserne for dækning fra pensionsordningen ved erhvervsevnetab.

Tvisten vedrører spørgsmålet om, hvorvidt klagerens løn på 2/3 af det oprindelige beløb er ensbetydende med, at klagerens erhvervsevne er nedsat med 2/3.

Det fremgår af sagen, at selskabet i løbet af 2002 har modtaget en ansøgning om præmiefritagelse og evt. udbetaling af gruppeinvalidesum som følge af erhvervsevnetab. Heraf fremgik det, at forsikrede siden 26/12 2001 har lidt af pludseligt nedsat syn, siden 11/9 2001 har lidt af forkalkning i benene og siden 10/1 1999 har lidt af rygsmerter som følge af afkalkning af 5. brysthvirvel. Det fremgår endvidere, at klagerens helbredstilstand bl.a. har medført, at han har været sygemeldt i perioden 4/2 - 1/7 2002. Klageren var herefter fuldtidsbeskæftiget i perioden 1/7 - 30/9 2002, hvorefter han indgik en aftale med sin arbejdsgiver om, at han pr. 1/10 2002 skulle gå på 1/3 tid af helbredsmæssige årsager. Klagerens løn blev som følge heraf nedsat til 1/3 af det oprindelige beløb.

I skrivelse af 23/6 2003 til nævnet oplyste selskabet, at man havde modtaget en speciallægeattest af 16/12 2002, som var blevet forelagt for selskabets lægekonsulent. På baggrund heraf anerkendte selskabet, at klagerens erhvervsevnetab udgjorde 2/3 fra 1/10 2002, hvilket var tidspunktet, hvor klageren overgik fra fuld til 1/3 arbejdstid. Forfaldne ydelser ville blive tillagt sædvanlig rente, dog tidligst fra 1/1 2003. Selskabet anså herefter sagen for afsluttet.

Den 22/7 2003 modtog nævnet en skrivelse fra selskabet, hvormed nævnet blev anmodet om at genoptage behandlingen af sagen. Om begrundelsen herfor anfører selskabet:

"Som det fremgår af mit brev af 23. juni, var det en klar forudsætning for Codans anerkendelse af klagerens krav, at denne fra 1. oktober 2002 havde måtte nedsætte sin arbejdsindsats til 1/3.

Det fremgår nu af klagerens brev til Codan af 27. juni, Bilag B, at
'*Som det fremgår af medsendte lønsedler, startede jeg den 1. oktober 2002 med en bruttoløn på kr. 12.445.*

Da I nægtede mig udbetaling af pension, måtte jeg genforhandle aftalen med min arbejdsgiver, der meget generøst tilbød at betale mig for 2/3 tid, selvom jeg kun arbejdede 1/3 tid'.

Jeg føler, at Codan er blevet ført bag lyset, idet klageren i sit brev til Ankenævnet den 3. december 2002 har skrevet:
'*Den 1. oktober 2002 gik jeg på 1/3 tid ifølge aftale med min arbejdsgiver begrundet af helbredsmæssige årsager. (Venligst se lægeerklæring).*

Min gage blev som følge heraf nedsat til 1/3 af det oprindelige beløb'.
…
Med mindre andet dokumenteres, må det være antagelsen, at en arbejdsgiver alene betaler for den arbejdsindsats, som en medarbejder yder. Uanset om klageren via udskrifter fra arbejdsgiverens tidsregistreringssystem måtte kunne fremlægge ar-

bejdssedler svarende til 2 1/2 time dagligt, må den af klageren omtalte 'konsultive bistand' fra hjemmet have et større omfang og/eller værdi for arbejdsgiveren, end klageren ønsker at vedstå.

Som et yderligere moment, der svækker klagerens forklaring om, at hans løn for halvdelens vedkommende nærmest er en gave fra arbejdsgiveren, bemærkes, at klagerens løn hverken bliver nedsat fra 1. oktober 2002 eller nedsættes fremadrettet som følge af Codans (nu annullerede) dækningstilsagn af 23. juni.

Det er derfor Codans holdning, at klageren maksimalt har mistet 1/3 af sin erhvervsevne."

Heroverfor anfører klageren i skrivelse af 26/7 2003 til nævnet:

"Til Codan's skrivelse, vil jeg gerne knytte følgende kommentarer:

- Jeg arbejder i gennemsnit 2 1/2 time pr. dag, og må således stærkt afvise at have ført Codan bag lyset.

- Konsultative opgaver, består udelukkende i telefonopkald fra kunder (max. to pr. dag)

- Hvad min arbejdsgiver og jeg lønmæssigt kan forhandle os frem til, mener jeg er sagen irrelevant, det er ikke noget Codan skal blande sig i.

- Antagelsen om at en arbejdsgiver alene betaler for den arbejdsindsats, som en medarbejder yder er nok generelt korrekt, men jeg er heldigvis ansat i et firma med en human personalepolitik.

- Jeg har i år været ansat i firmaet i 25 år og regner med maximalt at have et år tilbage, så det er begrundelsen for mit udsagn om firmaets generøsitet.

- At en advokat ansat af Codan, kan konkludere, at min erhvervsevne kun er nedsat maximalt 1/3, er for mig at se en ren juridisk bemærkning, idet lægeerklæringer klart giver udtryk for noget andet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 1. Definition af invaliditet**

Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne, uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalideydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

Østre Landsret har ved dom af 28/2 2003 (23. afd. B-1388-02) udtalt, at den økonomiske betingelse nævnt i pensionsregulativets pkt. 2 skal forstås som en vurdering af, om den forsikrede ved egen arbejdskapacitet er i stand til at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Imidlertid er det nævnet bekendt, at dommen er anket til Højesteret. Så længe Højesterets afgørelse ikke foreligger, må nævnet afstå fra at tage stilling til, om det er klagerens faktiske lønindkomst eller klagerens reelle arbejdstid, der skal indgå i den økonomiske vurdering af erhvervsevnetabet.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann